

Цими днями в пресі опубліковано повідомлення про чергове засідання Політбюро ЦК КПРС, на якому було розглянуто проекти державного плану економічного і соціального розвитку СРСР на 1985 рік. З великою промовою на засіданні виступив товариш К. У. Черненко. Політбюро ЦК КПРС повністю схвалило вказівки і висновки, які містять його виступ, і визнало необхідним покласти їх в основу діяльності всіх партійних державних і господарських органів, громадських організацій і трудових колективів. Промова Костянтина Устиновича Черненка — це програмний документ для всього радянського народу в його боротьбі за гідне завершення одинадцятирічної п'ятирічки, створення надійної основи для впевненого старту в новій, дванадцятій, періоду інтенсифікації нашої економіки.

Колектив нашого інституту, як і весь радянський народ, з натхненням і ентузіазмом сприйняв заклик партії розгорнути масовий рух за раціональне ведення господарства, приділяючи особливу увагу широкомасштабному впровадженню у виробництво досягнень науки і техніки.

В колі обов'язків і турбот партійних комітетів, підкреслив товариш К. У. Черненко, надзвичайно важливе місце повинна зайняти мобілізація трудових колективів на безумовне виконання плану завершеного року п'ятирічки. Важливо зараз, в останні тижні 1984-го, докласти зусиль для максимального примноження господарських здобутків.

Такий настрій панує нині в багатьох підрозділах інституту. Вчені, інженери — конструктори СКТВ «Модуль», співробітники науково-дослідного сектору спря-

мовують свою трудову і творчу ініціативу на практичні діла.

Започатковуючи нову рубрику «Ти і п'ятирічка», редколегія газети

Сьогодні мова піде про доробок науковців однієї з профільюючих кафедр факультету автоматики і обчислювальної техніки. За останніх

ТИ І П'ЯТИРІЧКА

«За інженерні кадри» ставить собі за мету розповідати про творчий доробок науковців, інженерів-конструкторів ВПІ в ім'я розквіту рідної Вітчизни.

п'ять років викладачами і співробітниками факультету одержано понад 150 авторських свідоцтв. На виставки досягнень народного господарства країни і рес-

публіки представлено 72 зразки нової техніки, які відзначені 62-ма золотими, срібними та бронзовими медалями. Факультет підтримує тісні контакти з науковими організаціями Москви, Ленінграда, Києва, Харкова, Новосибірська та інших міст країни.

Значний вклад у розвиток науково-технічного прогресу вносять науковці кафедри автоматики і інформаційної техніки на чолі з доктором технічних наук, професором Віктором Тихоновичем Маліковим.

Загальний обсяг нау-

ково-дослідних робіт за роки одинадцятирічної п'ятирічки тут становить 3 мільйони 45 тисяч карбованців. Економічний ефект від наукових пошуків сягає майже чотирьох мільйонів карбованців. Співробітники кафедри за цей час захистили 9 кандидатських дисертацій, подали 36 заявок на винаходи і одержали 22 авторських свідоцтва.

В числі кращих науковців-доцентів Я. Капіцький, Ю. Скидан, В. Поджаренко, Й. Хаймзон, старші наукові співробітники В. Комаров та С. Дубов.

Крім основної тематики науковці кафедри, зокрема, Ю. Скидан і В. Поджаренко, багато працюють над виконанням Продовольчої програми. Прилади і влаштування за контролем харчових продуктів і продукції сільськогосподарського виробництва, розроблені науковцями кафедри, широко застосовуються в народному господарстві країни.

Економічний ефект від впровадження наукових розробок колективом кафедри вже в цьому році складає близько трьох мільйонів карбованців.

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 38 (163)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 23 листопада 1984 року.

Ціна 1 коп.

ІНСТИТУТСЬКА ПАНОРАМА:

ЩОБ СТАТИ справжнім спеціалістом, потрібно вже з перших днів навчання в інституті наполегливо оволодіти знаннями, залучатися до науково-дослідницької роботи. Серед вихованців радіотехнічного факультету багато юнаків і дівчат, які працюють за господарською тематикою, відвідують гуртки науково-технічної творчості.

Для молодих науковців інституту з числа викладачів і студентів відкрито постійно-діючий семінар «Математичний апарат інженера». Його мета: навчити молодих людей активно запроваджувати ефективні математичні методи в практику науково-дослідницької роботи з безумовним використанням електронно-обчислювальних машин.

Слухачі семінару займаються науковою роботою безпосередньо на кафедрах, а задачі з прикладної математики вирішують на семінарських заняттях під керівництвом ведучих вчених з числа професорів О. Стахова, Б. Ліхтіндера, доцентів Г. Півторака, В. Леонтьєва, Л. Гейвандова, В. Сляднева та інших.

Слухачі семінару — це здебільшого студенти третього і старших курсів радіотехнічного, машинобудівного та факультету автоматики і обчислювальної техніки. Звичайно, двері семінару відкриті для всіх студентів старших курсів. Зараз ми готуємося до науково-практичної конференції інституту, яка відбудеться в березні наступного року. Слухачі семінару пишуть доповіді, з якими виступатимуть на секційних заняттях під час конференції, готують наукові розробки тощо. Активними учасниками семінару є третьокурсники нашого факультету Олексій Пастушенко, Володимир Тихоненко, Абдурахман Райлі з Сенегалу та багато інших наших вихованців.

Велику роботу проводить секретар семінару, третьокурсник РІФ, Ленінський стипендіат Юрій Козловський.

Отже усіх старшокурсників інституту, які займаються науково-дослідною роботою, захоплюють прикладною математикою, запрошуємо до нашого постійно-діючого семінару. Працює він щосуботи з 14 години 30 хвилин в аудиторії № 318.

Г. БАКУНІН,

заступник декана радіотехнічного факультету, керівник семінару.

З ЦІННОЮ ініціативою виступили студенти факультету автоматики і обчислювальної техніки. Вони взяли в свої руки дотримання санітарного стану по вулиці Артоблевського. Віднині щотижня по дві—три академічні групи згідно графіка виходять на впорядкування вулиці.

Навесні ФАОТівці розіб'ють тут сквери, засіють клумби і газони, висадять квіти, кущі, дерева.

Е. МІНЯЙЛО,

студент.

КА ФЕДРА радіотехнічних пристроїв щиро вітає Станіслава Олександровича Куркова з успішним захистом кандидатської дисертації.

С БОГОДНІ — чергове заняття в усіх групах політехнічної та економічної освіти інституту.

ПОДІЇ, ФАКТИ

ОКРИЛЕНІСТЬ

На вечірньому, заочному та загальнотехнічному факультетах інституту навчається понад три тисячі студентів. Це робітники і службовці промислових підприємств, організацій і установ, трудівників колгоспів і радгоспів, тобто ті, хто своєю повсякденною працею звеличує рідну Вітчизну, вносить вагомий вклад у виконання грандіозних накреслень одинадцятирічної п'ятирічки.

Сьогодні ми продовжуємо розмову про підготовку інженерних кадрів без відриву від виробництва. Про те, як викладачі загальнотехнічного факультету, зокрема, борються за престиж диплома ВПІ. Інтерв'ю з деканом факультету Адольфом Максимовичем Тхорівським веде наш кореспондент Сергій Федотов.

Кореспондент: XXVI з'їзд КПРС, наступні Пленуми ЦК постановили перед вищою школою великі завдання щодо підготовки висококваліфікованих спеціалістів, в тому числі без відриву від виробництва. Як ці вказівки партії виконуються, зокрема, на вашому факультеті?

Тхорівський: Реалізуючи рішення XXVI з'їзду нашої партії, Рада Міністрів СРСР прийняла постанову «Про подальше вдосконалення підготовки спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою без відриву від виробництва», яка передбачає щороку збільшувати число студентів-заочників на 5—7 процентів від плану прийому на денну форму навчання і зобов'язує нас всі свої зусилля спрямувати на підвищення якості навчання цієї категорії студентів.

Колектив нашого факультету чимало робить в цьому напрямку. В цьому році на перший курс загальнотехнічного факультету прийнято на

93 студенти більше, ніж у 1980 році. Таким чином постановою уряду впроваджується в життя. Вже перше знайомство з новим студентським поповненням показує, що за знаннями до інституту прийшли ті люди, які вже обрали свій життєвий шлях. Перед ними не стояло питання яку спеціальність обрати. Вони визначили її, працюючи на тому чи іншому підприємстві. Наш факультет готує фахівців з двадцяти чотирьох спеціальностей. Якщо говорити про престиж диплома, то скажу, що підвищувати свій те-

оретичний рівень прийшли до нас кращі з кращих виробничників. Серед них головний енергетик Погребищенського заводу залізобетонних виробів Н. Б. Бондарук, головний інженер Вінницького автопідприємства А. Д. Кравчук, головний інженер Томашпільського управління сільського господарства Н. У. Медведєв, директор Калинівського райпобудкомбінату С. К. Харченко та багато інших досвідчених спеціалістів. Деканат загальнотехнічного факультету прагне створити для заочників найкращі умови для занять. Поєднувати роботу на виробництві, виховання дітей (а більшість наших студентів

ПРЕСТИЖ ДОПЛОМА

— люди сімейні) з інтенсивним і якісним навчанням у вузі — справа не легка. Саме тому ректорат і партком інституту зобов'язали керівників кафедр виділяти для роботи з студентами-заочниками найбільш кваліфікованих викладачів. У нас на загальнотехнічному працюють такі досвідчені доценти як І. Забайрачний, Б. Вальчук, А. Кузьмін, А. Маргасін, П. Слободянюк, С. Веремчук, В. Логіненко, асистенти Л. Тицька, Г. Вишинська, А. Секретаров, С. Авдеев, С. Резнік, О. Місюра та багато інших. Саме зусиллями цих викладачів, їх повсякден-

Закінчення на 2 стор.

Через кілька тижнів розпочнеться зимові сесія. З'їдуться на екзамени і студенти-заочники. А поки що у вихідні дні вони збираються в аудиторіях і лабораторіях інституту, щоб одержати необхідну консультацію, виконати лабораторну роботу. Деканат загальнотехнічного факультету виділяє для цієї роботи кращих викладачів кафедр.

На знімку: Викладач Ольга Адамівна Місюра з групою третьокурсників загальнотехнічного факультету під час лабораторних занять з фізики.

Фото О. Володимирова.

ОКРИЛЕНІСТЬ

(Закінчення. Початок на 1 стор.).
Копіткій методичній роботі учбовий процес на факультеті постійно вдосконалюється. Використовується проблемне навчання, обчислювальна техніка, технічні засоби та інші методи інтенсифікації учбового процесу. На кафедрах створені учбово-методичні комплекси з врахуванням специфіки заочного навчання, вивчається бюджет часу на самостійну роботу студента-заочника.

Кореспондент: Яка важлива робота проводиться за місцем проживання студентів-заочників, як вона впливає на формування їхнього світогляду і професійної майстерності, що в кінцевому результаті і визначає основну мету — диплом Вінницького політехнічного, про престиж якого ми і ведемо сьогодні мову?

Тхорівський: Зв'язки факультету з підприємствами, на яких працюють наші студенти-заочники, постійно зміцнюються. На багатьох з них підприємств створені і діють комісії сприяння тим, що навчаються без відриву від виробництва. Ці комісії спільно з громадськими організаціями і адміністрацією розглядають питання успішності студентів-заочників, надання їм пільг, передбачених постановами партії і уряду, поновлення бібліотечних фондів учбовою літературою, та ін-

ші заходи, спрямовані на поліпшення самостійної роботи студентів-заочників. Отака спільна робота наших викладачів і за місцем проживання студентів-заочників дає свої позитивні наслідки. Радують своїми успіхами у праці і навчанні наші численні вихованці, зокрема, В. Коновал — головний інженер Тростянецького АТП, В. Коцюба — наладчик ВО «Термінал», М. Попик — механік

ПРЕСТИЖ ДИПЛОМА

«Вінницьенерго», А. Гижко — наладчик заводу ім. 60-річчя Жовтня, П. Кучерявий — заступник начальника Теплицької РЕС, Н. Рябішук — волейболіст Вінницької ПМК-6, А. Збарашук — начальник цеху ВО «Термінал», В. Піддубний директор Вороновицької швейної фабрики, П. Сологуб — слюсар ВО «Термінал» та багато інших.

На знімку: інженер-технолог Могилів-Подільського приладобудівного заводу О. Лівандовська в лабораторії інституту.

У ВІННИЦЬКОМУ гарнізонному Будинку офіцерів відкрито художню виставку, присвячену 40-річчю визволення Радянської України. Головною темою картин, скульптур та графічних робіт став образ воїна-визволителя. Переконалистю життєвих рис захоплюють відвідувачів виставки портретні роботи заслуженого художника республіки О. Сидорова.

Кавалеру трьох орденів Слави В. Котобаю

присвятив свою картину А. Ляшкова. А В. Пирогов доніс до нас образ радиста В. Лобачова та полковника М. Зуйка. Ці твори своїми життєрадісними фарбами утверджують безсмертя величного подвигу радянських людей, доносять до нас відлуння грізних і пам'ятних днів.

Серед графічних робіт привертає увагу серія М. Лошака, який вирішив відтворити героїчні епізоди визволення Вінниці. А героями його малюнків стали солдати, офіцери і генерали, які особливо відзначилися у боях за місто над Бугом.

Художню виставку вже відвідали сотні вінничан і гостей міста.

П'ЯНАДЦЯТИМ членом комсомольсько-

молодіжної бригади дефектувальників, яку очолює Оксана Филімончук, на вінницькому 421 заводі цивільної авіації став Герой Радянського Союзу М. І. Кузнецов.

Готуючись гідно відзначити 40-річчя Перемоги, вони зарахували легендарного розвідника до свого колективу, присвоївши йому найвищий робітничий розряд. Тепер щомісячний заробіток М. І. Кузнецова поступатиме у Радянський фонд миру.

Бригада Оксани Филімончук уклала трудовий договір з колективом дефектувальників Лідії Гринчак, до складу якого входить перший космонавт світу Юрій Гагарін. На його рахунок уже поступило понад чотири тисячі карбованців, які теж передані в Фонд миру.

СПОРТ

На календарі останні дні осені. Отож зима повновладною господаркою вступає вже в свої права: сковає кригою водоймища, заборозить у землю сніжком. І студенти, виходячи на прогулянку в години дозвілля, не двозначно демонструють водночас і прощання з золотом осінньою порою, і салют матінці-зимі.

Зміна пори року означає для них і зміну видів спорту. З літніх стадіонів і спортивних майданчиків спортивні баталії перекочують, так би мовити, у закриті приміщення. І хоча чер-

гова пора року міняє і види спорту, і досягнення в ньому — бадьорість, мій, настрій та воля до перемоги залишаються незмінними супутниками великого заgonу спортсменів інституту.

Сьогодні друкуємо футбольний огляд за матеріалами стінгазет енергетичного факультету і ФАОТУ.

Закінчився чемпіонат енергетичного факультету з міні-футболу, в якому брали участь 9 команд.

З першого туру серйозну заявку на перемогу зробила команда групи І ЕСС-80 (капітан кома-

СПОРТ

нди І. Марчук).

Футболісти групи 2 ЕПП-80 (чемпіони факультету 1983 року), в нинішньому сезоні переоцінили свої сили, а тому задовільнили лише третім місцем. Чемпіоном же факультету стала команда групи І ЕСС-81, яка провела всі зустрічі без поразок.

У півфіналі ФАОТУ з футболу на перше місце в групі «А» вийшла команда АСУ-81.

В групі «В» перше місце за командою А ІТ-83, збірна команда 3-го курсу виборолала третє місце.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

В тридцять п'ятому номері нашої газети від 26-го жовтня ц. р. було надруковано критичну статтю «Там, де ми живемо». В ній йшла мова про безпорядки в окремих гуртожитках інституту, зокрема, в першому і другому. 5 листопада ц. р. багатотиражка видрукувала ще один критичний матеріал про не-

доліки в організації роботи інститутських дискотек.

Редакція звернулася до секретаря комітету комсомолу енергетичного факультету Костянтина Запайшикова та голови студради третього гуртожитку Ігоря Риженкова з проханням прокоментувати ці виступи газети.

Кожне явище можна спостерігати з своєї точки зору. З погляду окремих юнаків та дівчат можна стверджувати, що зараз в комсомолі явно не те, що було колись. Варто лише піддатися такому настрою і все довкола затьмариться, загасне романтична піднесеність і елементарне невдоволення витіснить все активне і наступальне, що є в молодій людині.

Студент — не маля, якого потрібно водити за ручку. В такому віці вже можна і потрібно говорити серйозно. Нудьга може напас-

гу, яка панує в окремих гуртожитках, то скажемо відверто, що одне лиш навчання, якщо до нього ставитися з усією серйозністю, не залишить часу для смутку. В сучасних умовах, щоб стати справжнім спеціалістом, потрібно багато знати, потрібно вчитися. У нас на факультеті багато юнаків та дівчат, які навчаються на відмінно, беруть активну участь в громадському житті, займаються науково-дослідною роботою. Коли вже там є час їм нудьгувати? Ну, а якщо взяти до уваги клуби-кафе, дискотеки, гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції... це ж ціле

Довгорук до пізна за-сиджувався над блоком, занотовуючи свої перші вірші.

І так було щодня. Важка робота стала справою їхнього життя. І кожен трудовий успіх став для них загальною радістю.

Почуття радості захоплює людину тоді, коли вона своєю працею, наполегливістю добивається конкретних позитивних результатів. До пасивних спостерігачів таке почуття не приходить. Спостерігач може осуджувати, заздрити, тільки не радіти. І марно йому скаржитися,

ЯК ЗДОЛАТИ НУДЬГУ?

- ◎ БУДЬ НЕ ПАСИВНИМ СПОСТЕРІГАЧЕМ, А АКТИВНИМ ДІЯЧЕМ.
- ◎ НЕ ОСУДЖУВАТИ І ЗАЗДРИТИ, А ДІЯТИ.
- ◎ КОЖНЕ ПОКОЛІННЯ ТВОРИТЬ СВОЮ ЕПОХУ, МИ ТЕЖ.

ти лише на пасивних спостерігачів. Щоб відчутти сенс справжнього життя, потрібно, перш за все, боротися, дерзати.

В кожному з нас постійно живе відгомін покоління 20-х років. Ми заздримо, що тоді кожен комсомолець був на передовій. Іменно відчував і розумів кожен свою діяльність. Ми ж, на жаль, часто забуваємо, що від нас чекають не меншого. Ми знаємо, що їм, першим комсомольцям, було важко, набагато важче, ніж нам. Знаємо і заздримо їхній буремній і романтичній юності. І водночас забуваємо, що ми теж борці за ідею. А свою інертність, бездіяльність часто обумовлюємо відсутністю всіх необхідних умов, в яких би проявилася наше енергійне «я».

Дехто з студентів нашого інституту скаржиться на нудьгу, що панує в гуртожитках, на хуліганські витівки окремих юнаків. А хто в першу чергу повинен боротися з цим, як не комсомольці? Чому в окремих академічних комсомольських зборів проводяться рідко і не належним чином? Чому низька активність комсомольців? Газета в цілому правильно порушує тему дозвілля і побуту студентів. Адміністрація інституту деканати вживають конкретних заходів для поліпшення стану справ в гуртожитках і в клубах-кафе. Що ж стосується того, як здолати нудь-

багатство. Тільки розпорядитися ним по-господарськи ми ще не уміємо. Іншим літом десяти студентських будівельних загонів інституту працювали в різних містах і селах країни. Далеко на півночі Тюменської області працював загін енергетичного факультету «Мрія».

Чи варто говорити про те, що тайга для розваг значно менше «обладнає», ніж будь-який населений пункт Вінниччини, але таких безжурних, життєрадісних людей, як в загоні, годі й шукати. Розваг у хлопців не так вже й було багато, навіть дуже мало. Робота, робота, важка, одноманітна. По колу стояли в болоті, їх нещадно пекло сонце, замовляли комари. А вони увечері поверталися з роботи і, як ні в чому не бувало, бралися за звичну справу: готували їжу, прали білизну... Був у них і спорт. Свій, так би мовити, мініатюрний: саморобний тенісний стіл, волейбольний майданчик, турнік. З кінофільмами було, правда, складніше. Рідко привозили. Причому, їздили за ними самі за кілька сот кілометрів. Зате був у них радіоприймач, книжки, багато періодичних видань. І хоча жили хлопці в глухій тайзі, вони завжди були в курсі внутрішньої і зовнішньої політики. Вони теж казали, що в книгах не завжди так, як в житті. А потім вже у Вінниці часто згадували, як комісар загону Максим

нарікати на когось. Ніхто не принесе йому тієї радості на тарілці з голубою смужкою. І, як сказав поет, «треба вирвати», треба багато працювати самому. В окремих же комсомольців складається таке враження, що «примудувати і організувати» повинен комсомольський актив. Якщо ж такому комсомольцю сказати, що ніякий він не комсомолец, а справжнійський лідар і утриманець, він обрається, хоча це йшло так. Де ж вихід? А вихід лише один: щоб кожен із нас ні на хвилину не перестав відчувати себе бійцем. Хто ж, як не ми, поведе рішучу боротьбу з примиренністю і байдужістю? І, перш за все, з примиренністю і байдужістю в самому собі? Хто, як не ми, знайде правильну точку зору на людей, що оточують нас, на явища, які щоденно доводяться нам спостерігати? Таку точку зору, яка суверенувала б в кожному з нас справжнього борця, а не критика-демагога.

І якщо ті, хто скаржиться на нудьгу, зрозуміють, що не можна з зітханням чекати, коли їм принесуть готову ідею, що потрібно самим діяти, пропонувати, боротися, жити заради великої мети — вони обов'язково збагнуть сенс і радість життя. Обов'язково! Адже кожне покоління творить свою епоху. Ми — теж.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА